

Nr 506.

Av herr **Cruse**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 275, angående reglering av den vid försvarsväsendet anställda sjuksköterskepersonalens avlöningsförmåner m. m.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 275 till årets riksdag föreslås viss ändring i staterna för bland annat garnisonssjukhusen i Stockholm, Karlsborg och Boden.

Innebörden av de nu föreslagna staterna är, att den på extra ordinarie stat anställda sjuksköterskepersonalen kommer i åtnjutande av viss av chefläkaren vid garnisonssjukhuset i Stockholm till Kungl. Maj:t den 17 december — arméförvaltningens civila departement och sjukvårdsstyrelse den 23 december — 1936 föreslagen löne reglering. I chefläkarens ovannämnda skrivelse föreslogs att jämväl den vid garnisonssjukhuset anställda ekonomipersonalen och övrig betjäningsspersonal borde i lönehänseende jämföras med motsvarande personal å serafimerlasarettet. I detta syfte föreslogs att lönerna för nu nämnd personal skulle från den 1 juli 1937 regleras genom personliga tillägg å nu utgående löner. I chefläkarens framställning åberopas framställningar från dels sjuksköterskorna m. fl. vid sjukhuset och dels från Försvarsverkens civila personals förbund. Arméförvaltningens civila departement och sjukvårdsstyrelse ha i ärendet anfört, att de i och för sig icke hade något att erinra mot, att ifrågavarande personals ställning i lönehänseende förbättrades på nu angivet sätt men tillägga därutöver, att en sådan löneförbättring dock syntes kunna medföra betydande konsekvenser i fråga om löneställningen för annan personal vid försvarsväsendet. De här uttalade farhågorna ha tidigare bemötts av lönenämnden i avseende på övergång från netto- till bruttolönesystem.

Den åsyftade ekonomipersonalen vid försvarsväsendet har ju redan nu till största delen sina anställnings- och lönevillkor ordnade på sådant sätt, att en övergång från netto- till bruttolön vid garnisonssjukhusen icke på något sätt kan inverka på denna personals förhållanden. Lönenämnden har ju för övrigt uttalat, att det icke vore en konsekvens av särskilt betänkligt slag, om det vid en närmare undersökning skulle befinnas, att införandet av ett bruttolönesystem för sjuksköterskorna medförde att även ekonomipersonalen vid försvarsväsendet finge samma lönesystem. Skulle arméförvaltningens uttalande avse konsekvenserna av den föreslagna löneförbättringen över huvud taget, kan detta inte förstås på annat sätt än att den omständigheten, att det finns annan personal vid försvarsväsendet med eventuellt lägre löner än vid garnisonssjukhusen, skulle få utgöra motiv för att en viss del av garnisonssjukhusens personal fortfarande borde vara underbetald.

I anledning av chefläkarens framställning anför departementschefen, att den i propositionen föreslagna löneregleringen för försvarsväsendets sjuksköterskepersonal medför, att de av chefläkaren framställda önskemålen vad nämnda personal angår bliva i viss mån tillgodosedda. Med hänsyn till att garnisonssjukhuset inom kort skall uppgå i karolinska sjukhuset anser sig departementschefen icke för närvarande böra därutöver ifrågasätta någon reglering av lönerna för personalen vid garnisonssjukhuset i Stockholm.

Kontentan av den föreliggande propositionen blir alltså, att sjuksköterskepersonalen fått sina genom chefläkaren framförda krav på löneförbättring i stort sett tillgodosedda, under det att den i minst lika hög grad missgynnade ekonomipersonalen (betjäningsspersonalen), som också genom chefläkaren i samma framställning framfört sina krav, blivit helt lämnad utanför. Emedan garnisonssjukhusets såväl ekonomipersonal som sjuksköterskor torde komma att beredas tillfälle att överflytta till karolinska sjukhuset vid garnisonssjukhusets uppgående i detsamma, föreligger ingen skillnad i möjligheterna att nu reglera lönerna till skälig nivå för båda kategorierna befattningshavare. Det verkliga skälet till att ekonomipersonalen lämnats utanför synes oss således icke vara det i propositionen angivna.

Rörande motiven till lönereglering för ekonomipersonalen må hänvisas till de till chefläkarens framställning den 17 december 1936 fogade tabellerna varur framgår det berättigade i de framförda kraven i förhållande till löneläget för motsvarande personal vid serafimerlasarettet och de av direktionen för karolinska sjukhuset föreslagna lönerna.

En jämförelse med lönerna för sjukhus- och köksbiträden å Stockholms stads sjukhus och garnisonssjukhuset i Stockholm utvisar, att nämnda personal på garnisonssjukhuset har mellan 450 och 550 kronor per år mindre i inkomst. Detta är alltså den lägst betalda personalgruppen, vars löner i första hand borde hjälpas upp till skälig nivå, men som helt uteglömts i propositionen.

Efter pensionsreglementets genomförande har den behållna lönen minskats, vilket blir särskilt kännbart om man tager i beaktande att lönen för denna personal i stor utsträckning utgår in natura.

Under hänvisning till vad ovan anförts hemställas i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 275,

att riksdagen måtte besluta, att i staterna för garnisonssjukhusen posterna avlöning till viss icke-ordinarie personal och betjäningsspersonal beräknas till belopp, som möjliggör för vederbörande chefläkare att reglera lönerna i enlighet med vad som föreslås i chefläkarens för garnisonssjukhuset i Stockholm underdåniga skrivelse den 17 december 1936.

Stockholm den 6 april 1937.

Sigvard Cruse